Год. XXXIV — Варна, 18 Априлъ 1929 г. — Брой 201

Абонаментъ:
За година . . 55 лв
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:
Официални по 2 лв на квадр. сант.; търговски по споразумѣние.

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВѢСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

ИЗЛИЗА ВСѢКИ ПЕТЪКЪ.

Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна

Редакцията ул. „Царь Бориссъ", Бабаджовото здание II-ия етажъ.

Броя 1 левъ.

21 априлъ наближава! *На 10 февруарий т. г. Варненското граждансто бѣше повикано да избере съветници на Варненската градска община. Резултатитѣ отъ тоя изборъ бѣха следнитѣ:*

Отъ 13479 гласували избиратели, I Демократически сговоръ получи 4761 гласа, или 13 мандата; II Демократически сговоръ — 833 гласа, или 2 мандата; Демократи — 1191, или 3 мандата; Левия блокъ, образуванъ отъ радикали, земледѣлци, занаятчии и широки социалисти — 1082 гласа, или 2 мандата; Нац. либерали Д-ръ Ганковъ 345 гласа безъ мандатъ; Нац. либерали Д-ръ Цоневъ — 208 безъ мандатъ; Нац. либерали Ст. Пѣшевъ — 758 гласа, или 2 мандата; Трудовия блокъ — 2484 гласа, или 6 мандата; Култ. просв. д во „Коренякъ" — 1089 гласа, или 2 мандата и 719 гласа недействителни. И тъй I Демократически сговоръ самостоятелно получи 13 мандата; опозиционнитѣ буржуазни партии получиха 9 мандата, трудовикитѣ съ една фракция отъ земледѣлцитѣ — 6 мандата, Култ. просв. д во „Коренякъ" — 2 мандата. Обаче, макаръ опозицията да имаше болшинство на мандатитѣ, 17 срещу 13 на I Демократически сговоръ, не можа да се постигне съгласие между трудовикитѣ и буржуазната опозиция, и постоянното присѫтствие биде конституирано отъ 13-тѣ съветници на I Демократически сговоръ и двамата такива на Просв. култ. д-во „Коренякъ". На 18 мартъ съветницитѣ отъ буржуазната опозиция съ съветницитѣ на трудовия блокъ на брой 15 подадоха си оставкитѣ, и общинския съветъ биде разтуренъ.

На 21 того, идната недѣля, Варненското граждансто е повикано пакъ ново да упражни своето свещено право и да избере бѫдещитѣ управници на общината ни. Всѣки съзнателенъ гражданинъ трѣбва да знае, че общината е единъ стопански институтъ, а не арена за политически борби. Главнитѣ жизнени въпроси за градътъ, които очакватъ своето разрешение отъ бѫдещия съветъ, сѫ: благоустройството на града и създаване на помощъкъ на обеднялото следъ нещастнитѣ войни варненско население.

Нека на 21 априлъ варненскитѣ граждани, пристѫпвайки къмъ урнитѣ, да иматъ предвидъ само стопанскитѣ интереси на града и да повѣрятъ неговитѣ сѫдбини на лица, които ще поставятъ интереситѣ на града по горе отъ своитѣ лични и партийни интереси.

Дръ Вл. П. Смоленски.

Дѣятелностьта на Варн. Общ. Майчинъ домъ презъ 1928 год.

Започвайки третата година на своето функциониране и подвеждайки итога за изтеклата 1928 г., ние сравняваме дѣятелностьта презъ поминалата 1927 год. съ тази презъ 1928 г. И както се вижда отъ отчета за 1928 г., Варненскиятъ Общ. Майчинъ Домъ напълно оправдава своето предназначение, като родиленъ домъ за бедното граждансто въ Варна. Развитието на дѣятелностьта върви прогресивно. Така, презъ 1927 г. въ М Д. сѫ зарегистрирани 152 раждания или 1/9 отъ всичкитѣ раждания въ Варна презъ нея година; а презъ 1928 г. сѫ зарегистрирани 248 раждания, което съставлява 1/5 отъ всичкитѣ раждания въ Варна презъ изтеклата 1928 год.

Увеличението дѣятелностьта на М. Д е заставило последния да набави допълнително необходимия инвентаръ и да разшири помѣщението си. Купени сѫ и сѫ ремонтирани кревати, купена е нова операционна маса, гинекологическа маса, инструменти, домакински прибори и бѣлье. Взета е подъ наемъ една къща отъ 5 стаи, където се помѣщава амбулаторията за ежедневнитѣ прегледи и лѣкуване на гинекологически болни, консултация за бременнитѣ и за „потропирване на бременнитѣ". Последното е твърде важно при наличностьта на сегашнитѣ социално-икономически условия. Често се случва да приемаме крайно бедни или далеко живущи бременни, очакващи да се освободятъ отъ бременностьта си и нуждаещи се отъ по силна храна, важна за здравето на майката, а така сѫщо и за жизнеспособностьта, здравето и теглото на плода. Наблюденията на Запада и Америка, оперирайки съ голѣмо количество статистически данни, дойдоха до заключение, че жизнеспособностьта и теглото на плода сѫ въ зависимость отъ условията, при които живѣе бременната въ последнитѣ дни. Такъвъ родъ дѣятелность се прояви поради необходимостьта да се даде подслонъ на нѣколко излъгани девици, изпѫдени отъ родителитѣ и близкитѣ си, изхвърлени на улицата и нѣмащи други изходъ, освенъ самоубийството. И само предпазливитѣ обноски спрѣмо тѣхното болезнено морално положение, доброто гледане и обезпеченото жилище презъ последнитѣ дни на бременността, а сѫщо и въ послеродовия периодъ дадоха възможность да се съхрани живота имъ и тови на невинното имъ потомство. Въ свръзка съ това, естествено изникна въпросътъ за образуване на „ясли" за такива, на никого ненуждни, но имащи право на сѫществуване деца. Нѣколко пѫти вече ние бѣхме принудени да отгледаме въ М. Д. такива новородени, докато се отдадѣше случай да се настанятъ при нѣкои добри хора, като храненичета. Освенъ такива незаконни деца, случва се да ни подхвърлятъ новородени деца, които се отглеждатъ въ М. Д. съ много голѣмъ трудъ, защото предназначението на това учреждение не отговаря за такъвъ цель.

Понеже въ Варна още не сѫществуватъ тъй необходимитѣ „ясли", то такива деца трѣбва да се препращатъ въ Софийскитѣ „ясли", което е свързано съ голѣми разходи и други неудобства. По настоящемъ въ Майчинъ Домъ се намира едно такова подхвърлено дете на 4 месеца, което, може би, ще бѫде началото на бѫдещитѣ Варненски „ясли".

Програмата на нашата бѫдеща дѣятелность е да се създаде единъ такъвъ клонъ на М Д, който въ последствие да се модернизира по типа на съвременнитѣ „ясли" въ Европа. Нѣмайки до сега опредѣленъ бюджетъ, Майчинъ домъ се издържаше съ отпустнатитѣ отъ общинския съветъ 100,000 лв. за 1928—29 финансова година, съ които покриваше всички свои разноски, освенъ освѣтление, отопление, вода, една часть отъ помѣщението, и 111.317 л. за персонала, дадени и плащани отъ Варненската община отъ сумитѣ, предвидени съ специаленъ § Такава материална подкрепа ни даде възможность не само да сѫществуваме и да работимъ, както презъ 1927 год, но и да разширимъ своята дѣятелность презъ изтеклата 1928 год., като се извърши следната работа: прегледани и лѣкувани въ амбулаторията на М. Д 8270 жени, стационарни болни 421, отъ които 248 родилки. (Вж. прил. таблица № 1.). Болнични дни, прекарани отъ тѣзи 421 болни 4274, или срѣдно на всѣка една болна се пада по 10 болнични дни. Отъ отчета по финансовата часть на М Д. ясно се илюстрира стойностьта на последния, която сравнително съ другитѣ лѣчебни учреждения струва на града не тъй скъпо; това дава основание за вижда приходътъ на М. Д. и балансътъ за изтеклата 1928 г. Изразходваната сума 260,457 лв. се разпределя така: за храна на болнитѣ 78,655 лв., или на всѣка една болна дневно по 19 лв.; за издръжка на персонала, пране, добавъчно помѣщение, канцелария и медикаменти е изразходвана сумата 148.519 лв., т. е. за всѣка болна дневно се разходва 34 лв., или всичко общъ разходъ за една болна дневно 53 лв. За ремонтъ и покупка на инвентаря и ремонтъ на помѣщението сѫ изразходвани 33,283 лв. Съ сѫщия персоналъ и срѣдства се издържа амбулаторията и консултацията на бременнитѣ. Всичко прегледани и лѣкувани въ амбулаторията на М. Д. за 1928 г. 8270 болни; отъ тѣхъ 547 бременни прегледани, съветвани и лѣкувани. Наличностьта на остатъка отъ прихода 3,666 лв. къмъ 1.I 1929 г. и още не изчерпаната сума отъ бюджета (100,000 — 50000) напълно обезпечаватъ нашето понататъшно сѫществуване; но отъ развитието на дѣятелностьта се налага да се реализира въ най скоро време приетото отъ общината решение за постройката на новия В. О М. Д. въ южното крило на пожарната команда. Планътъ на бѫдещия М. Д. и на спомагателнитѣ му клонове е съставенъ и представенъ на общ. пост. присѫтствие. Бюджетътъ за 1928/929 г., съгласно § а, предвидѣ сумата 250,000 лв. за началото на постройката; сѫщо е предвиденъ кредитъ отъ 1,500,000 лв. за строежа на бѫдещия М. Д. По настоящемъ е отъ голѣма необходимость общ. съветъ, колкото се може по-скоро, да укрепи окончателно решението си, за да може въ близко бѫдеще да се реализира това тъй необходимо за бедното граждансто дѣло и да се започне постройката презъ сегашния строителенъ сезонъ, още повече че новиятъ законъ за народното здраве, публикуванъ въ Държ. в-къ отъ 9 мартъ № 277, задължава общинитѣ да иматъ свои лѣчебни учреждения.

Приходъ Таблица № 2.

		Отъ общината	Благотворителность	Фондъ общ. осигуровки	ВСИЧКО
		лева	лева	лева	лева
Пари		151773	53421	20080	225274
Натура		21650	10031	—	31681
	Всичко	173423	63452	20080	256955
	%	67 %	25 %	8 %	100 %

Балансъ Таблица № 3.

Приходъ	лева	Разходъ	лева
Остатъкъ отъ 1927	7168	Изразходвано за 1928	260457
Приходъ за 1928 г.	256955	Остават за 1929 г.	3666
Всичко	264123	Всичко	264123

Таблица № 1

Движение на болнитѣ при В. общ. майчинъ домъ презъ 1928 год. амбулатории и стационарии.

Месеци	Колич. на амбулатор. болни	Количество: лежащи болни отъ 27 г. останали 11	Количество: болнични дни	Количество на раждания	Колич. на операции
Януарий	290	21	247	14	9
Февруарий	281	29	337	20	5
Мартъ	439	36	407	28	15
Априлъ	532	29	357	25	6
Май	1002	38	377	23	13
Юний	928	39	367	23	16
Юлий	1044	33	466	20	11
Августъ	825	36	299	22	14
Септемврий	544	41	322	23	15
Октомврий	725	36	372	17	15
Ноемврий	860	35	412	23	18
Декемврий	800	37	311	10	21
Всичко	8270	421	4274	248	161

Комисията по провѣрка декларациитѣ

при Варненското Градско Общинско Управление

поканва веднага всички долупоменати Варненци Граждани, които сѫ подали декларации за непокрититѣ си имоти и търсени отъ Комисията по нѣколко пѫти и ненамѣрени, да се явятъ веднага при сѫщата, за да изправятъ нередовностьта на декларациитѣ си, иначе ще се счита, че не сѫ подавали декларации и ще имъ се съставятъ актове за глобяване: Соломонъ В. Коенъ ул. Св. Георги 14, Коста Щеревъ ул. Св. Параскева 17, Пелаи Петрова Анастасова ул. Княжеска 8, Коста Андреевъ Анастасовъ ул. Арда 6, Александъръ Атанасъ Полизовъ ул. Ц Симеонъ, Василка Сава Стаматова ул. Сливница 27, Теодора Теодосиева Параскева ул. Одринска 10, Марийка М. Мумджиева ул. Саидова 6, Н ци на Калиопа Христова ул. Успѣнска 23, Вело Д. Сазаджиевъ ул. Сесъ-Севмесъ 337, Константина Георгиева ул. Жинзифова 27, Берта Донеръ ул Балканска Банка, Никола Г. Станковъ ул. Видинска 6, Анастасия Ачева Георгиева ул. Василъ Левски 32, Ранисъ Исмаиловъ Якудовъ ул. Плевенска 32, Фатме Хасанова Исмаилова ул. Каварна 12. Стойко Михалевъ Макаровъ ул. Русенска 21, Небисъ Ибишева ул. Кьошкъ Бзаларъ.

Четете „Варненски общински вестникъ:"

Л. Бочевъ

„СЕРГИЙНОТО ПРАВО"

и закона за амбулантната търговия

Съ членъ 89 п. 1 отъ закона за градскитѣ и чл. 68 п. 1 отъ закона за селскитѣ общини е установенъ за общинитѣ редовенъ приходъ отъ мѣстата по улицитѣ, площадитѣ или чаршиитѣ, които се даватъ подъ наемъ на разнитѣ продавачи — амбулантни и не амбулантни. Този приходъ се събира само отъ продавачитѣ и представлява *наемъ отъ тѣзи мѣста*, както се е произнесълъ Върховния касац. сждъ съ решение № 317 отъ 17 XI 1927 г. Сжщо и Върх. Адм. сждъ по дѣло № 34/926 год. съ решение № 42 отъ 8 II 1927 г. отсича: „Сергийна такса не може да се събира отъ лица, които при упражняване търговията си, *не заематъ градски мѣста по улицитѣ и площадитѣ*". Отъ което по argumentum à contrario следва, че такава може да се събира отъ всички лица, които заематъ такива мѣста, като е безъ значение, дали това правятъ чрезъ продажба върху *приспособления*, които могатъ или не да се движатъ. Тъкмо въ такава смисъль е и чл. 268 отъ правилника за приложение закона за гр. общини, споредъ който таксата се събира предварително отъ всички продавачи, които разнасятъ дребни стоки изъ града за продань или отиватъ и заематъ мѣста по улицитѣ, площадитѣ, пазаритѣ и пр., предназначени за сергии. Че основанието на този общински приходъ е наема, се вижда и отъ издаденото отъ Министерството на финансиитѣ, въ връзка съ прилагане закона за гербовия налогъ, окржно № 2915/1921 г., съ което се пояснява, че сергийната такса не е обикновена общинска такса отъ вида на предвиденитѣ въ чл 47 гр. XXIV, т. 9 отъ закона за гербовия налогъ, а е *наемъ* на мѣстата по улицитѣ, площадитѣ и пр, и затова квитанциитѣ следва да се обгербватъ по чл. 37 т. 6. по 1 лв. на две хиляди лева.

За всѣко, следователно, заето мѣсто, чрезъ подвижна или неподвижна сергия за продаване на стоки по улицитѣ, площадитѣ или чаршиитѣ трѣбва да се заплаща на общината следващия се наемъ нареченъ „Сергийно право." Размѣра му се опредѣля съгласно чл. 55 п. 8 отъ закона за градскитѣ общини отъ общинския съветъ при дадена база отъ чл. 267 отъ правилника за приложението му Споредъ сжщия членъ тѣзи мѣста не могатъ да бждатъ безразборно заемани, нито пъкъ могатъ на тѣхъ да бждатъ безразборно продавани всѣкакви стоки — въ него изрично се казва, че общинския съветъ опредѣля, какви стоки могатъ да се продаватъ върху всѣко едно отъ опредѣленитѣ мѣста и какви на разнесъ. Следователно, предвижда се едно ограничение, което общинския съветъ по свои съображения прави. Той може и да забрани продажбата на известни артикули. Може сжщо да освободи отъ заплащане сергийно право мѣстни или отъ други градове или села бедни, записани въ одобрения отъ общинския съветъ списъкъ на беднитѣ, ако притежаватъ свидетелство за бедность, съ което да се удостовѣрява, че продаването на разнесъ ситни, отъ малка стойность, стоки е единственото занятие, съ което могатъ да прехранатъ си (чл. 269 отъ правилника за приложение з г о.).

При тия условия е сложенъ този общински приходъ и съ казаното до тукъ се изяснява достатъчно неговото правно основание. Това последното не се измѣня и отъ закона на амбулантната търговия, влѣзълъ въ сила отъ 1 юлий 1928 г. Този законъ, обаче, занимаващъ се специално съ амбулантната търговия, по свои съображения и цели, ограничава амбулантната продажба на известни мѣста, лица и артикули и съ това оказва косвено влияние върху въпросния общински приходъ. Така, напримѣръ, той изрично забранява поставянето на сергия по тротоаритѣ, макаръ и предъ собствени дюгени (чл. 14 ал. II); не разрешава, освенъ на отговарящитѣ на известни условия, лица да търгуватъ амбулантно (чл. 6); забранява амбулантната търговия съ известни артикули (чл. 13) и т. н.

Всичко това е отъ естество да намали този приходъ по простата причина, че се ограничава този родъ търговия И това е единственото, съ което закона за амбулантната търговия засѣга „сергийното право". Всички останали негови постановления не поставятъ въ никаква зависимость *прихода*. Несчитането на известни търговци за амбулантни (чл. 3) има значение само отъ *гледище* на тоя законъ и дава възможность на последнитѣ да търгуватъ на сергия или на разнесъ изъ улицитѣ, площадитѣ или чаршиитѣ, безъ да сж подчинени на неговия специаленъ режимъ (чл. 4).

Отъ това, обаче, не следва, че щомъ тѣхната търговия не се счита за амбулантна по смисъла на закона за амбулантната търговия, макаръ и да заематъ общински мѣста по улицитѣ, площадитѣ или чаршиитѣ, или продаватъ на разнесъ, че не следва да плащатъ наемъ за тѣхъ — сергийно право, отъ което споредъ цитирания чл. 269 отъ правилника за прилагане з. г. о., само общинския съветъ може да освобождава и то крайно беднитѣ, които се препитаватъ по този начинъ.

Така, че при новосъздаденото положение, струва ни се, сжщо следва да се събира сергийна такса отъ всички продавачи на установено мѣсто или на разнесъ по опредѣленитѣ мѣста, безъ дъ се взема предъ видъ, дали тѣ сж *подчинени* или не на режима на закона за амбулантната търговия.

Повредитѣ на лозята отъ зимнитѣ студове.

Точнитѣ размѣри на повредитѣ на лозитѣ отъ зимнитѣ студове все още не могатъ да се установятъ. Изобщо въпрос, това се дължи на следнитѣ по-главни обстоятелства, а именно:

1 Че издържливостьта на всички сортове лози не е еднаква (най-много сж пострадали — димята, афузъ-али и др. нѣкои десертни лози, когато мискета вредомъ е запавенъ).

2. На разположението на самитѣ лози (въ тия съ по-ниско разположение повредитѣ сж по-голѣми, въ сравнение съ находящитѣ се по баиритѣ).

3 Дали лозитѣ сж били загрибани или не и

4. Отъ това, дали лозитѣ сж били заснѣжени.

Въ частность въпрос повредитѣ на лозитѣ, гроздето на които до късно е останало необрано, сж по-голѣми. Дебелитѣ пръчки сж повечко пострадали въ сравнение съ тънкитѣ. На много лози пъпкитѣ, които сж разположени по срѣдата на пръчкитѣ, сж повечко запазени, въ сравнение съ върхнитѣ, и тия около основата (до челото). Пъпкитѣ, които сж отъ южната страна на пръчката, сж по запазени отъ тия на северната.

Пострадали изцѣло главини се срещатъ много рѣдко.

За варненскитѣ лозари тия повреди сж една голѣма изненада и отдавна непомнени. Лозаритѣ отъ други центрове на България по често сж се натъквали на такива случаи.

При такова едно положение явява се сериозния въпросъ, какъ трѣбва лозаря да извърши самата рѣзидба. Да се бърза съ сжщата е една грѣшка. Забавянето на рѣзидбата до голѣма степень може да намали загубитѣ отъ реколтата. Ние ще разгледаме въ кратце, до колкото колонитѣ на вестника позволяватъ, последователно всички случаи.

1. Младитѣ едногодишни лози трѣбва обезателно да се рѣжатъ на спяща пъпка. Така ще се постжпи и съ двегодишнитѣ лози, които не сж били загрибани добре. Тригодишнитѣ лози, ако сж пострадали значително, ще се режатъ на спяща пъпка, а ако сж били добре загрибани, на по две очи тритѣ или четиритѣ най добри пръчки.

2. Старитѣ лози — виненитѣ сортове, ако сж били загрибани добре, ще се режатъ редовно на 2 или 3 пъпки, а на десертнитѣ ще се оставя и по една дълга пръчка съ 7—8 пъпки, която прикривена ще се завърже о нѣкое колче. Незагрибанитѣ лози да се оставятъ непорѣзани до покарването на филиви и тогава, когато ще бжде явно, кои пъпки сж повредени, ще се извърши рѣзидбата. Тукъ съ рѣзидбата отъ една страна ще се цели да се получи приблизително поне толкова грозде, колкото лозата е дала мин. година, а отъ друга страна да се запази формата на главината. *При повредени пъпки, нека да се знае, че добра форма не може да се получи само за една година* Тя последователно ще се получи въ продължение на 2 - 3 години. Едно е, че ако останатъ само пичове (лѣторасти произходящи отъ спящи пъпки, каквито ще имаме при една при една прибързана рѣзидба) то тия пичове ще се развиятъ много буйно, нѣма да узрѣятъ добре и риска отъ нови повреди отъ студоветѣ презъ следующата зима, която не знаемъ каква ще да е, ще бжде голѣмъ.

Нагледно обяснение на всички тия случаи, интересующитѣ се лозари, могатъ да получатъ всѣки недѣленъ день преди обѣдъ въ *общинския лозовъ* разсадникъ.

Въ заключение ще добавя, че състоянието на лозитѣ и късното т. г. пробуждане на пролѣтьта налагатъ, щото обработката на лозята да се нагоди по-другояче въ сравнение съ минали години.

На непорѣзанитѣ лозя трѣбва да се поставятъ колчетата и да се прекопаятъ дълбоко окото 8 см Следъ извършването на рѣзидбата ще дойде втората копань която трѣбва да бжде плитка 4—5 см, седмица преди цъвтението ще се извърши кършене на всички буйни лѣторасти, особено на лозитѣ отъ сортоветѣ — димятъ, шасла доре и гъмза, и веднага следъ това за трети пжть лозята ще се копаятъ плитко. Следъ прецъвтяването 15—20 дни ще се извърши последната копань, а *следъ нея никаква друга*. Копани така лозитѣ, по-скоро ще привършатъ съ вегетацията си — нѣщо, което ще се отрази върху по доброто и навременно узрѣване на гроздето и на самитѣ пръчки. За това безспорно ще допринесе доста и редовно водената борба съ болеститѣ на лозата — пероноспората и ойдиума (кюлемето).

Другъ изходъ и начинъ отъ гореописанитѣ за лозаря нѣма.

П. Н. Антоновъ.

Благодарность.

Българското училищно настоятелство въ квартала „Сесъ-Севмесъ" — гр Варна, съгласно решението си отъ 20 т. м., благодари на съгражданина си г. Стаматъ Ираклиевъ за подареното отъ него единъ декаръ дворно мѣсто, находящо се въ западната часть на квартала ни и оценено за 15,000 лв., което да послужи за дворъ на бждещата ни постройка—като клонъ отъ сегашното основно училище.

И, съгласно сжщото си решение, тѣ го провъзгласиха за първия благодѣтель на училището, като, за увѣковчѣваване паметьта, се постави портрета му на видно мѣсто въ училището.

По инициатива на бившия кметъ Н. Поповъ общината тури единъ запасъ отъ окого 800000 кгр. жито, което закупи чрезъ борсата. Това бѣше наистина, единъ актъ на голѣма предвидливость и за пръвъ пжть предприетъ отъ нашитѣ общини. Чрезъ тоя запасъ града бѣше гарантиранъ както за случай, че би останалъ презъ време на голѣмитѣ студове безъ жито, така и за да се задържи цената на хлѣба. Понеже е настжпило едно заскжпване на хранитѣ, общината вече е пуснала часть отъ своето жито. Безъ това мѣроприятие хлѣба днесъ би се продавалъ съ около 80 стотинки по скжпо.

Законьтъ за градскитѣ общини задължава общинитѣ да си правятъ подобни запаси. Добре е примерътъ да бжде следванъ.

Заповѣдь № 131

Гр. Варна, мартъ 1929 г.

На основание нл. 16 отъ правилника за строение здания за народни училища, назначавамъ комисия въ съставъ: замѣстникъ Варненския Окр. Учил. Инспекторъ, Варненския Градски Кметъ. варненското училищно настоятелство, Председателя на главнитѣ учители въ Варна, представителя на директоритѣ при прогимназиитѣ, Председателя на Окр. Постоянна Комисия, Началника на архитектурното бюро за училищни постройки при сжщата комисия и лѣкаря при Варненското Училищно Настоятелство, която да се събере по покана на зам. Окр. Учил. Инспекторъ и избере мѣста за постройки на нови училищни сгради въ Варна въ следнитѣ квартали:

I-во за първоначални училища: а) въ квартала „пѣсъцитѣ", б) „бездомническия кварталъ" и в) квартала около Търговското училище между дружество „Гроздъ", Търговското училище и казармитѣ.

2. За прогимназии: а) квартала между бездомническия кварталъ и тоя на бѣжанцитѣ и б) между I. II и III полицейски участъци (мѣстото на бившата държавна гимназия).

За бездомницитѣ

които притежаватъ общински мѣста, придобити по какъвто и да е начинъ.

Понеже въ новото измѣнение на закона за издаване нотариални актове на бездомници, публикувано въ Д. В. брой 284 отъ 18 мартъ т. г., се установява точно и окончателно начина за издаване въпроснитѣ актове, общината, съобщавайки горното на всички бездомници въ кварталитѣ, включаващи се между болницата, казармитѣ, лагера, евксиноградското шосе и ул. Каналска, умолява ги въ тѣхния собственъ интересъ за по бързото издаване на нотариалнитѣ актове да даватъ най-добросъвестно всички данни, които специално натоварени общински чиновници започватъ да събиратъ въ самитѣ квартали отъ 2 того.

Ревизия на заведенията

Целитѣ на ревизията. Духътъ на новия зак. за нар. здраве

Общинскитѣ санитарни власти въ изпълнение влезлия въ сила новъ зак. за народното здраве сж предприели ревизия на заведенията, работилницитѣ и всички браншове, занимаващи се съ покупко-продажба на съестни припаси.

И трѣбва, за честьта на варненци, да съобщимъ, че ревизията е констатирала изрядна чистота въ тия заведения съ малки изключения.

Това говори твърде добре за града ни, който всѣко лѣто се посещава отъ хиляди гости.

Санитарнитѣ власти презъ идната седмица уреждатъ редица конференции съ различнитѣ браншове, за да имъ разяснятъ по възможность детайлно повеленията на новия зак. за народното здраве, за да не ставатъ опущения и да не пострадватъ невинно еснафитѣ.

Всеки варненски гражданинъ трѣбва да чете в „Варненски общински вестникъ" който е единствения защитникъ на интереситѣ на града

Театръ и изкуство.

Драматическа поезия

Като създатель на драматическата поезия се смѣта древна Елада, и нейни родоначалници, — представители на истинската елинска драма сж били: Софокълъ, Есхилъ и Еврипидъ — имена, които и днесъ още живѣятъ въ паметьта на поколѣнията.

По-късно, презъ срѣднитѣ вѣкове — въ духа на времето, разбира се, се е развила нова драматическа поезия — обградена съ ореола на древната религия, и представленията, обикновенно, сж били обективни. Театралнитѣ забави сж носили, изключително — библейски характеръ.

Думата ни е за днесъ.

Съвременната драма — напълно изискана, не трѣбва да допуща въ себе си никакви епически изображекия на мѣстности, събития, състояния, героитѣ — въобще, всичко което е предъ погледа ни, — нито и лирически излияния

Лицата трѣбва да яватъ себе си въ действията: и тове не сж вече чувства и съверцания — а характери.

Както обикновено сме приели да наричаме въ драмата лирически пунктъ оноза мѣсто — то не е нищо друго, освенъ мощностьта на развълнувания темпераментъ — патоса му, разперилъ криле на речьта за полетъ.

Въ истинската драматична поезия не трѣбва да има лица — които да нѣматъ импониращо действие съ общия ходъ, — механизма. Затова, всичко се стреми къмъ една цель — намѣрение. Основната мисъль, преди всичко — да се съсрѣдоточава въ главното лице — сждбата на когото изразява и цельта на драмата.

Драматичната поезия има и своята класификация.

Комедията е драма. Тукъ основния мотивъ е твърде невиненъ; тя нѣма за цель да разсмѣе публиката, която стои съ зинали уста — готови да избѣгватъ една невъзможна анархия отъ тонове, — или да подхвърля подигравки, съ добродушие, изписано по действующитѣ лица, нѣма и злъченъ хуморъ — егоизъмъ, — действува се съ *сарказми*. Комедията не си слага за цель да представи разпадането на човѣшкитѣ нрави — да осмива обществени пороци. Тя трѣбва, *преди всичко*, да изобрази противоречието на житейския миръ съ цельта да бѫде сарказъмъ, смѣхъ — отъ който побиватъ тръпки; да обгърне живота въ предопредѣленото му висше значение — и, най после, да ни яви борбата между *доброто* и *злото*.

Трагедията е последния фазисъ на поезията Въ лицето на героя трѣбва да се представи апотеоза на човѣчеството, комуто поколѣнията ще издигатъ вѣченъ паметникъ. Но питаме се, защо — именно, на героя?

Трагичната кончина — патоса на поставената идея, — достигаща съ силата на душата увѣковѣчаване мощьта на идеята — да стане жертва на последната да изгуби живота: най скъпоценното нѣщо въ свѣта.

И много е умно, ако нѣкой кавнатъ — че безъ трагедия животътъ губи своята цена — той е подевилъ.

Трагизмътъ е буря, пратена отъ небесата. . .

Нейното съдържание е миръ отъ *нравствени явления*; въ героитѣ кипи съ яростенъ приливъ съществената сила на духовната човѣшка вселена.

Нѣкога на ученическата скамейка ни се казваше:

„Както трагедията концентрира въ тѣсния кржгъ на своето действие само възвишенитѣ поетически моменти въ събитията на героя, тъй и комедията изразява, предимно прозаичния животъ съ неговитѣ ежедневни случайности и дреболии." Много право!

Елинитѣ, напримѣръ — сж считали, че комедията (особенно следъ Аристофана) — това е гроба на поезията.

Нѣма да навлизаме въ сферата на подробноститѣ — защото това може да стори само единъ великъ поетъ, който да ни изобрази всестранно *трагедията* на живота — на човѣка.

Нѣщо за театра.

Кога влизамъ въ тоя храмъ на изкуството, когато мигновенно се отдѣлямъ отъ всичко земно, — бивамъ завладѣнъ отъ странни чувства: въ най-напрегнато състояние очаквамъ, щото да вкуся отъ нѣкакво бляженство, което тепърва ще ме залѣе.

О, стжпете на прага на театра и вий ще се отдѣлите отъ житейската сфера!

Театрътъ е жива наслада.

Но — малъкъ, слабъ е интереса днесъ къмъ тоя свещенъ храмъ

Защо?

— Преди всичко, въ нашия театръ липсва общность.

А игра безъ общность това е мжтна рѣка безъ всѣкакво очарование!

И, ако днесъ публиката пълни кино-салонитѣ — има своята оправдателна причина.

Създайте общность, — хармония на сценическия гений съ поета и ще видите, че всички, всички ще се отправятъ къмъ най-великиятъ житейски храмъ — *театрътъ*

Дим. Г. Бошнаковъ

ВАРНА*)

„Добрутро ви, господине. — „Холанъ, Болгаръ бурда йокъ, калимера десена". Тъй се възрависваха двама души търговци въ едно кахвене, дѣто обикновено ходятъ българитѣ, при Скеля капусу въ гр. Врана или Варна; той е разложенъ на една стръвна плоскость край Черно море при едноименний заливъ и въ кжта до вливанието тамъ на река Девня, чтото весь неговий изгледъ се види само отъ къмъ морето, неужели отъ сухо. Той е обграденъ съ прехубава и здрава каменна твърдина. Скелята му състои отъ каменни мазви добре направени и редъ дюкяни повечето бакалски, които сж дали причина, та се е съставило отъ гърци тави го днна за различни стоки едно съдружество, което се вижда, че не ще закъснѣе да погълне малцината търговци българи. Въ тоя градъ жители има отъ всѣка народность, всичко около 20 хиляди. Въ махалитѣ человѣкъ гледа само нѣколко кжщи добре направени, другото все е дървено съ криви и тѣсни улици съ слѣпи каменни видове. Навсѣде въ цѣлъ градъ жена се не вижда, та, кога излѣзе нѣкоя случайно отъ нѣкой вапоръ, мжжетѣ гледатъ на нея както на нѣкое извънредно нѣчто, на кжсо да речъ, Варненци сж лишени отъ инструмента на цивилизацията. Тъй человѣкъ гледа по скелята и въ чаршията, че се мърдатъ нагоре надолу само мжже отъ различни народности. Изобщо тия хорица нѣматъ никаква индустрия, всичко чтото е за облекло, закачи отъ риза до обуща, все се купува отвънъ. Гръкътъ въ Варна е кахведжия, локантаджия, винарь и хлѣбарь, бакалинъ и голѣмъ търговецъ житарь; Българинътъ е ботушарь, кожухарь и абаджия, че на последний не било подадено да търгува съ трѣбни нѣчта за ядение и пияние. Нѣколцина българи, които сж се заселили отъ петнадесеть години насамъ, въртятъ комисиона, отъ тѣхъ нѣкои търгуватъ съ биволски сурави кожи и малко манифактура, на които въ канторитѣ человѣкъ слуша да се разговарятъ повишето за черковни работи нежели за търговия, често вижда тамъ и да прочитамъ въ трѣбника и правилата за поповетѣ вмѣсто историята на търговията. Малцина отъ по-вехтитѣ Българи жители на Варна говорятъ въ кжщата си турски, наречени „гагауи" което ще рече человѣци, които не познаватъ бащиний си езикъ. Варна е самото и най главното мѣсто, дѣто дохождатъ назадъ въ брой паритѣ, които отъ цѣло Румели изпраща търговията за манифактура въ Европа, ала по злополучие влазятъ пакъ въ гръцки ржце, които сж повише житари. Види се ингеливитѣ сж направили иглата валъгалка за българина, който весь день я вбада на дюкяна си, безъ да се грижи что става по скелята, тамъ печелятъ или губятъ людието, нему е все едно, дѣто, ако бѣше билъ простъ хамалинъ можеше да се полвува повише. Българитѣ иматъ тукъ една черква и народно училище, въ което се учатъ дѣцата да прочитатъ, пишатъ и смѣтатъ, както обикновено по всичкитѣ български училища Тии добре струваха да основатъ едно съдружество, да купуватъ и продава жито само въ Варна; тогазъ тии ще иматъ въ ржцетѣ си главний ключъ на търговията, инакъ още много време ще се поминуватъ само съ сирене и хлѣбъ. Варна е за Цариградъ най-близки пазарь, отъ който се изпращатъ всѣкой день трѣбни нѣчта, както: жито, брашно, пексеметъ, масло и сирене, кокошки и яйца. Главното произведение на Варна е риба скумрия. Като заминувахме съ желѣзницата Провадийския боавъ, срещнахме нѣколко българи съ биволски кола, които се запрѣха всичкитѣ и гледаха съ голѣмо ивчудване на желѣзнитѣ кола какъ вървятъ сами безъ да ги каратъ полове. Нии имъ извикахме яката: ей шу (споредъ мѣстното наречие това ще рече господине), такива кола направете. Единъ отъ тѣхъ отговори: „Че у насъ нѣма такъвъ акълъ".

*) Пакъ книгата на И. А. Болоровъ: „Нѣколко дена разходка по българскитѣ мѣста," издадена въ Букурещъ въ печатницата на К. Н. Радулесву на 1865 год. Пжтувалъ е презъ 1865–1866 год. като е обходилъ: „Русе или Русчукъ, Сгишовъ или Зистовие, Търново или Търнова, Казанлъкъ, Калоферъ или Калиферъ. Карлово, Пловдивъ или Филибе, Хаскьой (Хасково), Чирпанъ, Ески-Заара (Стара-Загора) Сливенъ или Сливния, Карнобатъ, Цариградъ (Балъ конакъ ханъ), Варна, Хаджи-Оглу Базарджикъ, Шуменъ или Шумла и Ески-Джумая. Дава бѣгли но често пъти остроумни характеристики на всеченитѣ градове и населения. Книгата има 60 страници и като първо пжтеописание на български отъ българинъ има значително влияние върху развитието на литературата ни. Тукъ предаваме бележкитѣ (по-кратки) за Варна и Добричъ, които представляватъ за насъ варненци, по специаленъ интересъ, както е запазенъ изобщо характерния на автора езикъ и правописъ Б. П.

Хаджиоглу-Пазарджикъ

Въ едно безкрайно поле безъ гора, безъ дървета, безъ шумаци, безъ реки, безъ извори, на мѣста и безъ камъни, далечъ осемь часа отъ Варна и шесть отъ Балчикъ извънтре се намира Хаджиоглу Пазарджикъ, на който повечето жители сж преселенци татари, малко турци, българи и гагауи, арменци, нѣколко евреи, всичко на брой около 12,000 души. Той е разложенъ надлъжъ въ едно транище, както сж повечето градове въ Добруджа, които сж избрали такова мѣстоположение, за да могатъ извваждатъ по лесно вода, която я нѣма никакъ по високитѣ мѣста. Този градъ има хубава чаршия, на която по-многото дюкяни сж абаджии котленци, кафтанджии и бакали. Неговитѣ произведения сж жито и ленено семе, които изнасятъ на Балчикъ дребенъ добитъкъ, вълна и сурови овчи кожи, хубаво сирене и добъръ кашкавалъ, много восъкъ и медъ. Тука мнозина иматъ по 500 кошура пчели. Споредъ блудкавата му за пиене вода, станало е обичай, чтото всѣкой да пие сутрина по чаша ракия, за което има основано вѣке нѣколко поварници за спиртъ. Християнскитѣ кжщи се нахождатъ само отъ двата му краища, отдѣлени посредъ отъ турцитѣ; затова българитѣ, съставени на две прекъснати махали, иматъ две черкви и едно училище, на което учительтъ се грижи за разпространението на български езикъ. Тии живѣятъ съвсемъ по турски обичай и си криятъ женитѣ както тѣхъ. Духовенството имъ се намира въ анархия, чтото, кога умре нѣкой сиромахъ, не отиватъ да го опѣятъ и похранятъ (погребатъ) докле не вематъ напредъ паритѣ; единъ отъ тѣхъ бѣше се отрекълъ да опѣе едно шестъ мѣсечно дете, че било малко, та не трѣбували такива главоболия. Този градъ е rendez vous (срѣщалище) на котленскитѣ овчари, които прехождатъ често та ходятъ изъ добруджанскитѣ широки полета да пасатъ своитѣ многобройни стада овце, познати по своето скжперничество, чтото человѣкъ често слуша отъ тѣхъ въ кахвенето: „За пара оцекъ, за пара кусакъ, едно добро егенье". Това имъ е обикновената и най обичливата храна. Два часа далечъ отъ този градъ има наскоро направенъ пародвижна воденица съ два камика, която улеснява околнитѣ села зиме и лѣте съ брашно.

Разширение
на въздухоплавателния транспортъ въ Чехословашко

Водятъ се преговори за продължение на задграничнитѣ въздухоплавателни линии минаващи презъ Чехословашко. А именно линията Ужгородъ — Цлуй (Ромжния) съ продължение до Букурещъ; друга отъ Прага — Мариенбадъ — Франкфуртъ на М. — Кьолнъ на Р съ продължение до Лондонъ; преговаря се освенъ това за уреждане на сезонна въздухоплавателна линия Братислава — Загребъ съ свързване на Бѣлградъ. Всички тѣзи пжтища ще бждатъ обслужвани отъ чехословашки държавни аероплани, заедно съ подходящитѣ чужде странни транспортни дружества.

Разширение
на автобусовата мрежа въ Прага

Постоянно растящето движение по улицитѣ въ Прага, преодоляването на което особено въ центъра на града създава голѣми затруднения, застави подходящитѣ кржгове да разширятъ съществующата автобусова мрежа въ Прага, и по този случай е билъ не отдавна изработенъ единъ проектъ за тази мрежа въ дължина 230 к. к., която ще обслужватъ 200 автобуса, освенъ съществующата сега мрежа за електрически трамваи, която сжщо постоянно се разширява. Цѣлия проектъ трѣбва да бжде напълно осжщественъ въ продължение на 5 години.

Печатница Д. Тодоровъ.

СПИСЪКЪ
на общинскитѣ съветници при Варненската община отъ 1878 г. до днесъ.

Продължение отъ бр. 196.

6 октомврий 1893 год.

Предс. на съвета Кметъ: Руси Матеевъ

Пом. кмета:
1) Ст. Д. Спасовъ
2) Ж. Георгиевъ
3) Ив. Данчевъ

Членове:
1) Дука Топаловъ
2) Димитъръ Тракоглу
3) Ради Трифоновъ
4) Никола Боевъ
5) Мадатия Сюкявовъ
6) Мустафа Абдоракмановъ
7) Васфи Ефенди
8) Герчо Петковъ
9) Хюсню Налбантовъ
10) Георги Чирпанлиевъ
11) Янко Славчевъ
12) Ахмедъ Бейджанъ

18 юлий 1894 год.

Председ. Кметъ: Коста Ранковъ

Пом. кмета:
1) Спасъ Шиваровъ
2) Коста В Поповъ
3) Дончо М. Анковъ

Членове:
1) Юрданъ Мирославовъ
2) Н. Киселковъ
3) Георги х. Дечевъ
4) Ст. Бабаджовъ
5) Георги Желевъ
6) Мурадъ Куртиевъ
7) Д-ръ А Ксантовъ
8) Димитъръ Тракоглу
9) Хюсеинъ Налбантоглу
10) Петъръ Юшенлийски
11) Сава Китранопуло
12) Ахмедъ Хадърчалъ

16 юни 1895 год.

Предс. на съв. Кметъ: Ян. Славчевъ

Пом. Кмета
1) Георги Ноевъ
2) Моско Петровъ
3) Ст. Явашчиевъ

Членове:
1) Иванъ Петровъ
2) Никола Енчевъ
3) Кънчо С. Мирославовъ
4) Мадатия Сукявовъ
5) х. Рухи
6) Османъ Еф Димирджи
7) Ахмедъ Еф. Тютюнджи
8) Хюсни Налбантоглу
9) Аптараманъ Кадировъ
10) Жеко Геновъ
11) Никола Тъптъклъ
12) Георги В. Касабовъ

27 септемврой 1896 год.

Предс. на съв. Кметъ: Ж. Ив. Жековъ

Помъ. Кмета:
1) К. Поповъ
2) Георги Ив. Ноевъ
3) Кънчо Мирославовъ

Членове:
1) Сава Марковъ
2) Д. Тракоглу
3) Янко Славчевъ
4. Н. Вълкановъ
5) Мадатия Сюкявова
6) Османъ Ефенди
7) Мехмедъ Ефенди
8) Апостолъ Савовъ
9) Д-ръ Ксантовъ
10) Н. Янчовъ
11) х. Рухи
12) Г. В. Касабовъ

8 юни 1899 год.

Председ. Кметъ: Коста Ранковъ

Пом. Кмета:
1) Рачо Бояджиевъ
2) Анастасъ Препряновъ

Членове:
1) Н. Мугафовъ
2) Османъ Ефенди
3) Георги Антоновъ
4) Градю Петровъ
5) П. Апостолиди
6) Д-ръ В. Парасковъ
7) К. К. Божковъ
8) Д. Ханджиевъ
9) Хюсню Налбантоглу
10) Ахмедъ Хаджиоглу
11) Н. Провадалиевъ
12) Юр. Мирославовъ
13) Мурадъ х. Саркизовъ